

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119206994
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119206994.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

U. súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne: D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX, XXX XX O., zastúpenej: JUDr. Stanislav Zajac, advokát so sídlom Obrancov mieru 344/2, XXX 41 Dubnica nad Váhom, proti žalovanej: D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX D. O. XXX, zastúpenej: Mgr. Štefan Slováčik, advokát so sídlom Mostná 46, 949 01 Nitra, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 13. októbra 2020 č.k. 15C/51/2019-121, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňi v rozsahu 100 %. Vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalobkyňa poukázala na účet žalovanej 5 platbami v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 sumu spolu vo výške 5 500 eur. Takisto nebolo sporné, že žalobkyňa mala uzatvorenú ústnu zmluvu o dielo so synom žalovanej. Spornými zostali tvrdenia, či medzi žalobkyňou a synom žalovanej existovala dohoda o vykonávaní platieb na účet žalovanej, či si tieto peniaze ponechala žalovaná, respektíve ako s nimi ďalej nakladala, a teda, či sa žalovaná na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatila. Vykonal dokazovanie listinami nachádzajúcimi sa v spise a výsluchom žalobkyne a svedka J. I..

1.3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že peniaze pripísané na účet žalovanej zo strany žalobkyne, boli vždy odovzdané J. I., synovi žalovanej, ktorý potvrdil, že žalovaná vedela, že peniaze od žalobkyne budú poukázané na jej účet, a po ich pripísaní mu ich osobne odovzdala, a nikdy si ich neponechala. Uviedol, že okolnosti, za akých vykonával svedok J. I., ako zhotoviteľ, pre žalobkyňu, ako objednávateľku, stavebné práce, neboli predmetom tohto sporu. Napriek tomu dospel k záveru, že medzi nimi existoval záväzkový vzťah, práce na stavbe pre žalobkyňu vykonával, čo aj sama potvrdila. Rozpor bol, že v akom rozsahu a kvalite. Túto skutočnosť ako aj prípadné vady diela, ale v tomto konaní neskúmal a ani sa nimi nezaoberal. Konštatoval, že žalobkyňa vykonávala platby postupne, pričom s prihliadnutím na jej tvrdenie, že boli so zhotoviteľom p. I.om dohodnutí na prerobení domu za sumu 20 000 eur, sa súdu prvej inštancie javilo vierohodnejšie tvrdenie svedka J. I. a žalovanej, že po uhradení sumy zo strany žalobkyne buď na ním uvedený účet, alebo v hotovosti, tieto finančné prostriedky spotreboval na stavbu žalobkyne. Aj zo strany žalobkyne bola pri

každej platbe uvedená správa pre príjemcu, v ktorej okrem svojho priezviska, resp. mena, uviedla, aj na aký účel platbu posielala (záloha na okná, doplatok za vodu, električka, materiál na dom). Ak by jednotlivé platby neuskutočnila, prípadne ak by si ich žalovaná ponechala pre seba, syn žalovanej by ju vyzýval na zaplatenie záloh, aby mohol práce na stavbe vykonávať. Zo strany svedka ale nebolo uvedené, že by takáto situácia niekedy, po uhradení sumy zo strany žalobkyne v prospech ním uvedeného účtu, nastala.

1.4. Súd prvej inštancie uviedol, že kto je v rámci zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie pasívne legitimovaný vyplýva z § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je ním ten, koho majetok sa na úkor druhého bezdôvodne zväčšil. Všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením, musí sa vydať. Pre túto povinnosť je irelevantné, bez právneho významu, či ten kto bezdôvodné obohatenie získal, bol v dobrej viere alebo nie. Hoci suma 5 500 eur bola postupne v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 zasielaná na účet žalovanej, v konaní považoval za preukázané, že žalovaná si peniaze od žalobkyne nenechala, ale odovzdala ich priamo svojmu synovi p. I., ktorý bol v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou a ktorý sám žalobkyňu uviedol, aby platby, súvisiace s ich zmluvou, posielala práve na účet žalovanej, ktorý jej oznámil formou SMS správy. Pokiaľ ide o skutočnosti, týkajúce sa spôsobu podnikania žalovaného, jeho vtedajšej finančnej situácie, vzhľadom na to, že žalobkyňa a p. I., boli kamarátmi, súdu prvej inštancie sa javilo hodnovernejšie tvrdenie žalovanej a svedka, že žalobkyňa mala vedomosť o jeho pomeroch, ako aj o tom, že z dôvodu exekučných konaní, vedených voči nemu, si nemohol dať posielat peniaze na účet, nakoľko vtedy ani žiaden nemal. Vo vyjadrení zo dňa 05.05.2020 sama žalobkyňa uviedla, že sa domnieva, že p. I. k tomuto konaniu viedla snaha vyhnúť sa daňovej povinnosti, resp. exekučnému konaniu, nakoľko v tom čase mal dlh voči poisťovniam. Práve týmto potvrdila, že musela mať vedomosť o jeho majetkových pomeroch. Či p. I. podnikal v rozpore s právnymi predpismi, či sa snažil vyhnúť daňovej povinnosti, nebolo predmetom tohto sporu, pretože všetky okolnosti ohľadne ústnej zmluvy o dielo, sa týkali výlučne zmluvného vzťahu žalobkyne a p. I.; preto všetky prípadné nároky môžu byť riešené výlučne v inom samostatnom konaní, vedenom len medzi nimi navzájom. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie tiež zistil, že k úhrade platieb zo strany žalobkyne nedošlo omylom, peniaze boli na účet žalovanej pripísané a boli odovzdané jej synovi za účelom realizácie diela. Zároveň poukázal, že v tomto prípade nárok na plnenie na základe zistených skutkových tvrdení nemožno podradiť z právnej stránky ani pod inú hmotnoprávnú normu, akú uviedla žalobkyňa.

1.5. K námietkam žalobkyne, že žalovaná nereagovala na jej výzvu doručenu dňa 15.05.2019, súd prvej inštancie konštatoval, že mala možnosť na ňu reagovať, ale to, že ju nevyužila a prvýkrát sa bránila až podaním odporu, jej nemôže byť na ťarchu. V rámci súdneho konania využila všetky dostupné prostriedky procesnej obrany. Jej tvrdenia boli preukázané výpoveďou svedka - jej syna J. I.. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa vydania bezdôvodného obohatenia domáha. Otázka, či v konkrétnom prípade vzniklo bezdôvodné obohatenie jedného subjektu na úkor druhého, je vždy otázkou individuálnych skutkových a právnych okolností, bez toho, aby bolo treba konštruovať akékoľvek všeobecné kritérium (uznesenie NS SR, sp.zn. 23Cdo/5031/2008). Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno, ktoré bolo jej povinnosťou, a nepreukázala, že žalovaná na jej úkor nejakým obohatila, žalobu zamietol.

1.6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, pretože žalovaná bola v konaní plne úspešná, priznal mu nárok na náhradu trov konania proti žalobkyňu v rozsahu 100 %. Vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Navyše strany sporu nenavrhli a ani súd prvej inštancie nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobkyňu nepriznať.

2.1. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie a navrhovala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanej uloží povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 5 500 eur spolu s úrokom z omeškania a prizná jej náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodila podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v dôsledku čoho nesprávne rozhodol.

2.2. Namietala, že súd prvej inštancie uveril svedeckej výpovedi syna žalovanej bez toho, aby sa preukázala pravdivosť jeho tvrdení a vôbec nezohľadnil skutočnosť, že doložila dôkazmi zaslanie finančných prostriedkov na účet žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Tvrdila, že výpoveď svedka J. I. o tom, že vedome posielala finančné prostriedky na účet jeho matky - žalovanej sú výmyslom, nakoľko takéto finančné transakcie nemala dôvod zrealizovať, pretože žalovaná nemala s rekonštrukciou jej rodinného domu nič spoločné. Potvrdzuje to aj výpis zo SLSP dňa 21. 08. 2018, podľa ktorého bola poukázaná suma 500 eur na účet žalovanej so správou pre príjemcu: D. čo potvrdzuje je tvrdenie, že za majiteľa účtu považovala I., pretože iba on vedel, že platiteľ D. je v skutočnosti

žalobkyňa. Namietala, že prvoinštančný súd tiež opomenul, že zmluva medzi žalobkyňou a svedkom - synom žalovanej o rekonštrukcii rodinného domu žalobkyne nebola a ani nie je predmetom sporu. Tvrdila, že predložené dodacie listy a faktúry za nákup materiálu nepreukazujú, že sa jedná o materiál zakúpený I.om a nepreukazujú tiež, že tento materiál sa použil na rekonštrukciu domu žalobkyne. Tvrdila, že súd prvej inštanacie konštatoval, že všetky okolnosti ohľadne ústnej zmluvy o dielo sa týkali výlučne zmluvného vzťahu žalobkyne a svedka I., a uvedené zistenie mu stačilo na vyvodenie záveru, že finančné plnenie zaslané žalobkyňou na účet žalovanej bolo vopred dohodnuté s I.om, takže sa v danom prípade nejedná o bezdôvodné obohatenie. S týmto záverom nesúhlasila, pretože svedok - blízky príbuzný žalovanej bol v spore zainteresovaný. Namietala, že súd prvej inštanacie považoval svedeckú výpoveď I. za hodnovernejšiu napriek príbuzenskému pomeru so žalovanou a napriek predloženým dôkazom a výpovedi žalobkyne, ktorá poprela vedomosť o tom, že po dohode s I.om mu mala poslať finančné prostriedky na účet tretej osoby. Poukázala na výpoveď I., v časti v ktorej uviedol, že žalobkyňi dal k dispozícii cudzie číslo účtu z dôvodu, že v tom čase boli proti nemu vedené exekučné konania, takže v tom čase nemal vlastný účet pre finančné problémy. Nereálne sa totiž javí jeho tvrdenie, že v čase kedy zabezpečoval rekonštrukciu rodinného domu žalobkyne a tiež iné zákazky nemal v peňažnom ústave zriadený vlastný účet, keďže podnikal ako SZČO a nemal pozastavenú ani ukončenú živnostenskú činnosť. Namietala, že súd prvej inštanacie z úradnej moci neriešil priznanie I. k spáchaniu trestnej činnosti, a napriek tejto skutočnosti jeho svedectvo pri svojom rozhodovaní v plnom rozsahu zohľadnil. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 7C/195/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/278/2017.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštanacie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštanacie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštanacie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V danej veci sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5 500 eur spolu s úrokom z omeškania a trov konania. Žalovaná uplatnený nárok považovala za nedôvodný. Súd prvej inštanacie žalobu zamietol. Na základe odvolania žalobkyne bol rozsudok súdu prvej inštanacie predmetom skúmania odvolacím súdom.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa poukázala na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., na meno žalovanej, - dňa 11.05.2018 sumu 1 500 eur, správa pre príjemcu: záloha na okná p. J. dňa 20.07.2018 sumu 1 000 eur, správa pre príjemcu: J., dňa XX.XX.XXXX sumu 500 eur, správa pre príjemcu: doplatok za vodu D., dňa 15.10.2018 sumu 1 000 eur, správa pre príjemcu: elektrina J., dňa 12.11.2018 sumu 1 500 eur, správa pre príjemcu: materiál na dom J., spolu 5 500 eur v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 formou piatich platieb. Slovenská sporiteľňa, a.s., požiadala žalovanú o vrátenie platieb, ale nakoľko tá ich nevrátila, poskytla žalobkyňi identifikačné údaje o majiteľovi účtu SK XX XXXX XXXX XXXX K na ktorý platby postupne vykonávala. Žalobkyňa výzvou zo dňa 06.05.2019 vyzvala žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5 500 eur z dôvodu, že na jej účet na základe poskytnutého čísla od syna žalovanej odoslala finančné prostriedky na tento účet a tým bola uvedená do omylu, pretože číslo účtu malo byť účtom J. I. a nie žalovanej. Uviedla v nej, že J. I. jej úmyselne poskytol iné číslo účtu, čím chcel sa týmto spôsobom vyhnúť daňovej povinnosti. Medzi žalobkyňou a synom žalovanej - J.om I.om, bola uzatvorená ústna zmluva o dielo, na základe ktorej vykonával práce na rodinnom dome vo výlučnom vlastníctve žalovanej v katastrálnom území L.-E.. Práce sa realizovali postupne, pričom zo strany žalobkyne boli vykonané 2 zálohové platby aj v hotovosti, a to dňa 19.07.2018 a 10.08.2018 ako záloha na stavbu v sume 2 000 eur a záloha na vodu 1 500 eur. Podľa dodacieho listu zo dňa 30.05.2018 vystaveného pre J. I. boli dodané okná od spoločnosti H., s.r.o. za sumu 1 970 eur, podľa dodacieho listu zo dňa 20.07.2018 vystaveného pre J. I. bol dodaný elektroinštalačný materiál od DS. za sumu 781,69 eura, podľa dodacieho listu zo dňa 23.07.2018 vystaveného pre J. I. bol dodaný materiál na kúrenie od I. D. T. za sumu 1 992,81 eura. Podľa vyúčtovania prác J. I. boli pre žalobkyňu vykonané práce s materiálom podľa vyššie uvedených dodacích listov, ďalej vykonané iné práce a dodaný materiál, spolu v sume 12 996,02 eura.

8. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

9. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska uvedených skutočností, zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že hoci suma 5 500 eur bola postupne v období od 11.05.2018 do 12.11.2018 zasielaná na účet žalovanej, žalovaná si peniaze od žalobkyne nenechala, ale odovzdala ich priamo svojmu synovi J. I., ktorý bol v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou a ktorý sám žalobkyňu uviedol, aby platby, súvisiace s ich zmluvou, posielala práve na účet žalovanej, ktorý jej oznámil formou SMS správy. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že žalovaná sa na jej úkor bezdôvodne neobohatila. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil, preto napadnutý rozsudok, ako vecne správny, potvrdil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svoj rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Žalobkyňa v odvolaní v zásade namietala vyhodnotenie zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie, osobitne vyhodnotenie výsluchu svedka J. I., ktorého výpoveď mala byť v rozpore s jej tvrdeniami v žalobe, v písomných vyjadreniach a vo výpovedi, ako aj v rozpore s listinami ňou predloženými do spisu. K uvedenej námietke odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu vyplýva, že „Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom“ (Napríklad I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04). Podľa § 191 CSP dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vo svojej podstate je uplatnením princípu nezávislosti súdu. Voľné hodnotenie dôkazov však neznamená, že rozhodnutie súdu môže byť prejavom ľubovôle alebo arbitrárnosti. Záver súdu o vykonaných dôkazoch musí byť výsledkom logického myšlienkového postupu sudcu, ale zároveň musí vykazovať aj znaky objektívnosti pri hodnotení dôkazov tak, aby rozhodnutie vykazovalo zhodu s priebehom konania. Preto nevyhnutnou súčasťou meritórneho rozhodnutia je náležité odôvodnenie vyhodnotenia jednotlivých dôkazov. V danej veci súd prvej inštancie vykonal navrhnuté dokazovanie listinami, ktoré žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení pripojila k žalobe, listinami, ktoré žalovaná na preukázanie svojich tvrdení priložila k odporu voči platobnému rozkazu, výsluchom žalobkyne, výsluchom svedka J. I., a listinou predloženou svedkom pri výsluchu. Vykonané dokazovanie vyhodnotil tak, že nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa žalovaná na jej úkor bezdôvodne obohatila tým, že peniaze boli pripísané na jej účet. Pritom vychádzal z tvrdenia svedka J. I., že žalovaná mu peniaze od žalobkyne ihneď po pripísaní na jej účet odovzdala. Z tohto hľadiska považoval súd prvej inštancie za podstatné, že žalobkyňa za obdobie od 11.05.2018 do 12.11.2018 posielala na účet žalovanej platby s presne stanoveným účelom, preto vyslovil logický predpoklad, že pokiaľ by žalovaná peniaze neodovzdala J. I., tento by žalobkyňu vyzýval na ich zaplatenie, čo tvrdené nebolo. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd s námietkou žalobkyne nestotožnil. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobkyne, že súd prvej inštancie z úradnej moci neriešil priznanie I. k spáchaniu trestnej činnosti, a napriek tejto skutočnosti jeho svedectvo pri svojom rozhodovaní v plnom rozsahu zohľadnil. Z výpovede svedka žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali páchaniu trestnej činnosti nevyplyvali. Svedok len tvrdil, že v tom čase mal exekúcie, finančné problémy a hrozil osobný bankrot, preto nemal žiadny bankový účet. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V. sp.zn. 7C/195/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6Co/278/2017, odvolací súd sa s ich závermi stotožňuje. Považuje za potrebné dodať, že v danej veci boli odlišné skutkové okolnosti. Nešlo totiž o plnenie inému bez právneho dôvodu, ale o plnenie podľa pokynov J. I., ktorý mal pri prijatí zálohy postavenie veriteľa. Žalobkyňa aj svedok totiž zhodne tvrdili, že zálohové platby žalobkyňa platila podľa pokynov J. I. na účet, ktorého číslo jej poslal SMS-kou.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni rade v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).